

15. évközi vasárnap A

Bevezetés

Jézus magvetőről szóló példabeszédét halljuk majd ennek az évközi vasárnapnak az evangéliumában. Tekintsünk önmagunkba, és döntsük el, hogy mi melyik kategóriába tartozunk, a 30, a 60, vagy a 100 szoros termést hozók közé.. Nem kétséges, hogy ezek egyikébe. De ha ezek egyikébe is tartozunk, tegyünk meg mindent, hogy még több termést hozók legyünk. Vizsgáljuk meg lelkiismeretünket.

Kirie litánia

Urunk, Jézus Krisztus, add, hogy lelkünk a belé hullatott isteni magvak számára soha se legyen köves talaj. Uram, irgalmazz nekünk!

Urunk, Jézus Krisztus, add, hogy a lelkünkbe hullatott isteni magok növekedését meg ne fojtsák az élet tövisei. Krisztus, kegyelmezz!

Urunk, Jézus Krisztus, add, hogy lelkünk a beléje hullatott isteni magok számára mindig bő termést hozó talaj legyen. Uram, irgalmazz!

Evangélium után

A földön járó Jézus, tani-tásának terjesztését **élő szóval végezte**. Csak az apostoli igehirdetés megkönnyítése érdekében jegyezték föl tanítványai életének fontosabb eseményeit, és tanításának lényegét. Jómaga az **élőszó** erejével hintette hallgatói lelkébe igazságait, és ezzel bízta meg apostolait is. Menjetek, hirdessétek az evangéliumot!

Az Úr Jézus nem akarta, hogy az élet igéi fekete könyvek koporsójába záruljanak. Hiszen a könyv néma és senkit sem kényszerít, hogy elolvassák. Az élőszó azonban meg-

zörgeti a szívek ajtaját és behatol a lélek rejtekébe. Istennek nem gondolat-magtáruk, hanem lelkes magvetők kellene, mert az igehirdetők szíven és ajkán újraeled az evangélium. Isten országának áldozatos szántóvetőkre van szüksége és imádságos kezekre, hogy leedsjék Isten áldását a búzamezőkre.

Az Egyház immár kétezer esztendeje végzi az igehirdetés magasztos munkáját. Mégis, sokak szemében úgy tűnik, hogy hiábavaló a sok fáradozása. Mert hasonlít az emberiség még ma is sokkal inkább az elhagyott ugarhoz, mint istendicsérő, kenyeret termő búzamezőhöz? Mi lehet a magyarázata ennek a látszólagos sikertelenségnek?

Az Úr Jézus ismeri, az imént felvetett problémát. Mindezt előre látta, s a mai példabeszédben válaszol erre kérdésre. A korabeli, bibliai tájon, köves talajon és kézzel történő magvetés hasonlatával.

Mikor a fölshántott mezőkön elvetik a gabonát, számolni kell a talaj minőségével is, ami döntően befolyásolja a termés hozamot. Ugyanígy vagyunk az igehirdetés munkájával is.

A vetés alkalmával gyakran megtörténik, hogy néhány mag az útfélre esik. A kemény, fölshántatlan vagy letaposott útra.

Sajnos sok ember belső világa hasonlít ilyen letaposott útfélhez. Fülükkel még sokan meghallják az evangéliumi üzenetet közvetítő szavakat, de hiányzik belőlük a fogékonyság Isten gondolatai iránt.

A hit világát valami szép, káprázatos délibábnak, de nem valóság-nak nézik. A Biblia jámbor történetei

hasznosak lehetnek a gyermekeknek, de nem a felnőtteknek valók. A keresztény tanítás egy mankóhoz hasonlítható és azoknak van rá szükségük, akik nem elég erősek, hogy a maguk lábán járjanak, mondják ők.

Ilyen előítéletek tapossák sokak lelkét útszélivé, és ezért nem hoz termést a felénk szórt isteni mag.

Az is megtörténhet, hogy egyes magvak köves, sziklás talajra hullnak. Az ilyen sorsú magvakkal Jézus azokra a kőkemény, érzéketlen emberekre célozhat, akik az isteni magvak szívükbe jutását betonfallal zárják el. Megrögzött ateisták.

A némely magot befogadók pedig azok, akiknek magatartását a közszellem formálói irányítják. Együtt úsznak az árral, bármilyen zavaros és piszkos legyen is az. Az anyagi jólétért való kemény küzdelem, a közömbös erkölcsi világ, a termő talajjal nem rendelkező sziklás közeg miatt, amelyben élünk, nem tud tartósan gyökeret verni az elvetett mag, a krisztusi tanítás.

A magvak harmadik része jó talajba hullott. Itt gondolhatunk azokra az emberekre, akiknek békét és megnyugvást ad az isteni tanítás, Isten törvényeinek megtartása.

Nyilvánvaló, hogy az igehirdetés eredménye nemcsak az igehirdetőtől függ. Nemcsak jó szónokokra, Pázmány Péterekre, Prohászka Ottokárookra, Mindszenty Józsefekre, van szüksége egyházunknak, hanem jó hallgatókra is, akiknek van fülük, s akiknek van szemük! Olyan emberekre, akik látják, amit látni, és hallják, amit hallani kell. Akik készséges szívvel fogadják Isten üzenetét.

Egy kis kitérőnek látszó gondolat. Ciprus szigetén voltam két héttig. Mindkét szemem szürke-hályoggal való operációja után új dioptriás szemüvegre volt szükségem. Mivel japán lencsét kértem a keretbe, ezért kaptam kedvezményt és egy bónuszt. Európa 26 városának egyikébe MALÉV géppel ingyenes repüléssel odavissza. Larnakát választottam. A ferences testvérek szeretettel fogadtak és gondoskodtak rólam. - Színes, feketebőrűek voltak a vezető renditestvérek. Ghánai, kameruni, indiai, s mexikói. - Íme, mi lett a fehérbőrűek felsőbbrendűségének, kevélységének a következménye! - És mi lett a jó termőföldű színes bőrűek eredménye. Befogadták a misszionáriusok által lelkükbe hullatott isteni magvakat és bő termést hoznak. - Az egykor keresztény Európa még keresztény hívő vallásos igényeit színesbőrűek szolgálják ki. - Nincs bennük sem kisebbségi, sem magasabbrendűségi érzés. Csak bő gyümölcsöt teremni akaró lelkület. - Lassan ez lesz a helyzet az újkori népvándorlás idején a fehérbőrű hívek körében mindenütt.

Ne legyünk azért egyoldalúak, lehangoltak. Hála Istennek, bőven akadnak ilyen bő termést hozó lelkek mindenütt, hazai földön is. Olyanok, akik nem engedik megkeményíteni lelküket, egymást váltó ideológiákkal, és tévtanításokkal, hanem a megfertőzött talajt ismét termővé teszik, hogy a magyar ugar újra Isten aranyos búzamezőjévé szépüljön.

Amen

F. F.